

הלכות שבת סימן שבו

קפא באר הגולה

ט כשם הראשון שרק מוטקת והם (ז) בחמי האור (ח) האבל בחמי טבריא בוהר לרלוין אפי' כל גופו יחד ואי' צ' לומר (מ) בצוננין י' הוא דשרי בחמי טבריא דוקא בקרקע אבל בכלי לא דאחי לאיחלופי בחמי האור: ב' יז"א דהא דשרי בחמי טבריא דוקא כשאין במקום מקורה (י) אבל אם המקום מקורה אסור משום דאחי לידי ויעה ואסור [ב] הוי"א (יא) דמותר להויע בחמי טבריה: ג' פאמת המים שהיא חמה אסור (ב) להמשיך לחוכה אפילו מע"ש (יב) סילון (פ) ליטור מרזב וסילון דבר אחד (ס) של צונן ופי' הסילון (יג) יוצא חוץ לאמה ומימיו נשפכים לצוקא (פי' גומא) שבקרקע ואם המשיכו אסורים * (ד) אפילו המים שנבנמו לה מערב שבת ברדויעה ובשתיה (טו) כאלו הוחמו בשבת י'אם הביא סילון של מים * מעיו"ט מים * כחמין שהחמו בו"ט (טז) ואסורין ברחייעה ומותרין בטתיה: ד' לא ישתמץ אדם בצונן כל גופו ויתחמט כנגד המדורה לפני שמפשייר מים שעליו (ז) ונמצא כרוחץ כל גופו בחמין אבל מותר להשתמץ בצונן (יח) אחר שנתחמט אצל האש:

ה' * י"א שצריך ליוהר שלא לחמם ידיו * אצל (ג) האש אחר נטילה אם לא ינגבם תחלה יפה:

שערי תשובה

באר היטב

כנגד שלא תכל לירי סחיסה עכ"ל: (ב) להמשיך. דהוי כמתמין בכרך המוסף הכל דוקא אם המשיך כניין דרך סילון המוקף אבל לד' אבל אם המשיך מע"ש לוניס לתוך חמין שיחברכו יחד שרי ונרש"י גם זה מקרי הטמנה ועיין סי' רנ"ג ס"ד וסי' ט"ה ס"א מ"א: (ג) האש: אפילו במקום שאין היס"ב אסור עמ"א: פי"ג האין אכל לרחוץ בחמי טבריא חוץ הטמנה מתחת הקרקע ומכוסה יש תמים עס לרפואה אסור לרמוץ כסס וקרוני כחלים לירי מילול שבת דלוי"ה

למין סמין שכ"ח ס"ק י"ס כסם המ"א:

באר הלכה

משנה ברורה

סחיסה ויש גאים נהוגות שאין לנכסות לנניס בשבת ויו"ט וכמקום שאין מנהג ידוע יש להתיר [אחרונים]: (ז) בחמי האור. לפיכך במקום שנהגין להם המקום (ה) צריך ליוהר שלא יהיה רק פוסרין דלנ"ב אסור לטכול בו [ח"א] ועיין בקרבן נתנאל פרק כמה מדליקין סי' כ"ד ובמשו"נ ג"כ מ"ח סי' כ"ד: (ח) אבל בחמי טבריה. וה"ה שארי משינות חמין לא גזרו עליהן איסור רחילה ועיין לקמן בסיומן שכ"ח במ"א סקנ"ט דמקום שאין דרך לרמוץ בהם אלא לרפואה אסור לרמוץ בהן בשבת וע"ש מה שכתבנו בזה: (ט) בצוננין. ועיין לקמן במ"ב סקנ"א שנהגו שלא לרמוץ בנהר: (י) אבל אם המקום היינו דמסוס שהוא מקורה נפש הכלל ואחי לירי זיעה ע"י הרחילה חוטה אסור בדלקמן כפ"ב: (יא) דמותר להויע. דלא אסור ויעה אלא במקום שהרחילה אסורה ולכן מותר הרחילה אפילו במקום מקורה ויש לסמוך על דעה זו [מח"ר]: (יב) סילון של צונן. כדי שיחממוהו מחום אמת המים ואסור משום דהוי כמתמין בכרך המוסף הכל דאסור אפילו מצטד יוס וכמ"ש בסי' רנ"ז ס"א: (יג) יוצא וכו'. היינו שממשיך את הגזון (ו) דרך סילון המוקף מכל ג' ואין מתערב מימיו עם החמין אבל אם פי הסילון נכנס לתוך האמה ומתערב הגזון עם החמין אחד שרי אף ברחילה דהי סילון שהויה מבע"י ונתמלא בצונניס ואשאר מונח מועטין עד ביום לא הויה בשבת אלא מבע"י רק שהיו מוסמנים בשבת אס"ה אסורים ככל הטמנה במוסף הכל שאסור אף בדיעבד [בית מדרש]: (טו) אלו הוחמו בשבת. ר"ל ואפילו לרמוץ בהן ידיו אסור וכ"ל: (טז) ואסורים ברחילה. ר"ל כל גופו אבל ידיו מותר כמ"ש בסי' תקנ"א ס"ב: (יז) ומלא כרוחץ כל גופו. וזה משלש הרמב"ם ור"ל שאין לרמוץ אלא אסור המים ואם אסור חוץ להם כלל ביטול רק מפני שיש רחילה ופי"ל כיוון (ח) שאין זה רחילה מגורה עשאוהו רק כחמין שהוחמו מע"ש לדין אסור אלא כל גופו כמ"ש בס"א והי"א שכספיה שאחר זה ס"ל לדינו שזה כרוחץ כחמין שהוחמו בשבת דאסור אפילו לרמוץ בהן פניו ידיו ורגליו [ואף דסחם חמין שהוחמו בשבת הוחמו המים באיסור והכל בעינינו הלא לא היה על המים שם חומום רק שם הפשר בעלמא אין לתלק בזה דאפילו מים שרק הופשרו בשבת ואין יד סולדת בהן ג"כ אסור לרמוץ בהן אפילו אחר אחד]: (יח) אחר שנתחמט. שאין המים מתחמטין כ"כ: **שערי הציון**

(ה) ועיין מה שכתב לקמן בס"ד כמ"ב וכשם כיוון שם ופי"ק ופי"ג פי' לטפורי כעת דסחם כל הק"ג וגם בספר חמד לאכרסה דפטו כה"ק: (ו) מ"א וע"ש שבת לרש"י ג"ז אסור אף מהש"ע מוכח דכל כחוס' וכו' וכן כתב במ"א לעיל ברנ"ג בקל"ב דלא ק"ל כרש"י ועיין ברי"ם שכתב דאף כש"י פוסק דום לא היו כהננס וממנה דאסורים לא משמע פני לדעת רש"י: (ז) דלא לא היה סחוס כולו"ה היה מותר המים שנכנסו לחוכה מע"ש ויט"ה חייב לעוקא וכן חפשי כרש"י אן מוכח להמשיך כ"כ ובהנ"ל: (ח) כן כתב במ"א נצטמו דברחילה מגורה אף לדעת הרמב"ם אסור אפילו פניו ידיו ורגליו לנד אף שיהי רק הפשר מים בשבת אף בעל הפשר

תוהם דבתי"ד דהישן דלכתת סתורו
 תוס' דבתי"ד דהישן דלכתת סתורו
 תוס' דבתי"ד דהישן דלכתת סתורו